

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ВИЋЕНТИЈЕ РАКИЋ
(1750 - 1818)

Каталог изложбе

НОВИ САД, 2000

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

54

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Јасна Карталовић и Људмила Иваз

ВИЋЕНТИЈЕ РАКИЋ

Сасвим одудара од свог доба, и ради у супротном правцу Вићентије Ракић. Рођен у Земуну 1750 године, учио је само основне школе, и одао се на трговину. Оставши удовац, покалуђери се 1786 у манастиру Фенеку, место световног имена Василије добије име Вићентије, а одмах затим и запопи се. За време аустро-турског рата 1788-1791 служио је као војни капелан и становао је у Шапцу. 1796 постао је игуман манастира Фенека, али дошав у заваду са грубом и распусном братијом, оде 1799 за српског свештеника у Трст. 1810, на позив свог пријатеља Доситеја Обрадовића, дође у Београд, за управника и наставника новоосноване богословије. После 1813 пребегне у Фенек, где је и умро 1818.

Вићентије Ракић је био самоук, и сам научио грчки, руски и талијански. Човек вредан и истински побожан, он се почео бавити књигом још док је био у Шапцу и стао преводити на српски побожне легенде. Он је у доста течне стихове и на народном језику опевао животе хришћанских светаца, и оставио за собом цео један низ побожних спева...

Ракић је поред тога написао цео још један низ разних књига: једну историју манастира Фенека, историју царског града Јерусалима, која је доживела два издања, црквене проповеди, један спев о победи црногорској над Турцима, један талијанко-српски речник, један спис против употребе дувана, и т.д.

Вићентије Ракић, побожан хришћански песник и версификатор старих хришћанских романтичких легенди, стоји у пуној супротности са нехришћанским добом у којем је живео и ван општега духовног покрета који се на крају XVIII века оцртавао у српском друштву. Духовно усамљен, али у простом народу много и радо читан, он наставља прекинуту црквену традицију у српској књижевности.

Јован Скерлић, 1914

Крај 18 и почетак 19 века, доба рационализма и просветилаштва у српској књижевности, испуњено је радом Доситеја и његових ученика. Томе добу припада и Доситејев савременик и пријатељ Вићентије Ракић, писац једног низа побожно-дидактичких спегова и управник прве српске богословије у Карађорђевој Србији. Данас мало познат, скоро заборављен, он се још једино помиње у историјама наше књижевности, а од његових дела једва ако се може наћи који залутали примерак "Жртве Аврамове" или "Алексија Божјег човека". Међутим, почетком 19 века Ракић је био један од најпопуларнијих и најчитанијих писаца тога доба; његов рад, због тога, ма колико данас изгледао застарео и без књижевне вредности, од велике је важности за познавање ондашњих културних и књижевних прилика. Када се томе дода још да је о Ракићу до сада мало писано и да при оцењивању његове књижевне делатности нису узимана у обзир сва, већ само најпознатија његова дела, онда потребу детаљног прегледа живота и рада овог вредног српског "писатеља" не треба нарочито доказивати.

Драгољуб Павловић, 1935

Прозни рад В. Ракића је још обилнији. Од 1798, када је превео раније поменуто дело "Камен соблазни", па све до свога одласка из Карађорђево Србије (1812), Ракић је превео, прерадио и саставио преко двадесет прозних дела, од којих је већину сам штампао. Многа од њих, додуше, намењена поглавито свештеницима, више су стручног карактера и по њима наш писац једва да би био познат историји наше књижевности. Али ипак има и добар број оних који нису ништа мање занимљиви од његових спегова, и без којих се не би могла дати потпуна и праведна карактеристика и оцена Ракићеве књижевне делатности...

Што је још важније, Ракићева популарност није остала на томе. Он је исто тако почео својим радом да утиче и на саме писце и може се рећи да је основао читаву једну школу сличних версификатора хришћанских легенди... Отприлике у исто доба почели су се јављати и други писци који су наставили рад Ракићев... Али најважнији Ракићев последник је сам Милован Видаковић...

Скроман као човек и књижевник за свога живота, Вићентије Ракић је заузео и скромно место у историји наше књижевности. Он није оригиналан писац и његова дела немају праве литерарне вредности. Он затим није ни писац који по својој историјској улози чини

епоху у развоју једне књижевности. Али као писац, који је својим пријатним и занимљивим спевовима забављао и васпитавао читаве генерације; као један од првих наших књижевника који су пре Вука примили народни језик и својим списима зашли у најшире слојеве народне; као први српски песник који је усвојио дикцију и облик народних песама и, најзад, једини Доситејев сарадник на "просветенију" у Карађорђевој Србији - Ракић има своје место у историји наше књижевности, и можда заслужује више пажње од оне која му је досада указивана.

Драгољуб Павловић, 1936

Као што се види, Вићентије Ракић писао је много; зато Шафарик и вели о њему "ein sehr fruchtbarer Schriftsteller" (Врло плодан писац). Био је као прикован за свој писаћи сто. Радио је веома брзо. Тако је на пр. књигу од великих штампаних 18 табака: *Чудеса пресв. Богородице* написао за 18 дана.

Ђорђе Рајковић, 1884

Пошто је 1810. године основао у Београду прву српску Богословију, Доситеј Обрадовић поставља Вићентија Ракића за њеног првог учитеља и наставника. За време свог боравка у Београду (1810-1813) Вићентије Ракић узима учешћа у решавању неких националних и политичких питања. После катастрофе 1813. Вићентије Ракић заједно са устаничким вођама, међу којима је био и Карађорђе, прелази у Манастир Фенек. Како је Фенек после 1813. године постао средиште српске емиграције, то је сигурно да је Ракић наставио своју политичку делатност.

Бранко Вујовић, 1973

Завршивши све своје послове у овоземаљском животу, проживео је још коју годину као многопоштовани игуман Фенека. Монашки смирен, скончао је свој живот 29. марта 1818. године. Савременик је забележио: "Онај дан када ће умрети, сеђаше код њега прота Ивановић, па га запита, што тако често гледа на сат. - Журим се, вели, Господу моме, зато бројим сате." Упокојио се у шездесет осмој години живота. Сахрањен је у фенечком храму, с леве стране од улаза, у

близини гроба игумана Софронија Стефановића. На Ракићевом гробу, на мермерној плочи, урезан је натпис чији садржај укратко понавља његов животопис. Он гласи:

Здѣ почиваетъ рабъ Божій
Вікентій Ракичъ рожден л. х. 1750.
авг. 14, пострижесѣ въ м. Фенецѣ
л. х. 1786. апр. 9, произведесѣ в дїа
кона іюніа 28 а во свѣщенника і-
юліа 5 = игуменом въ Фенецѣ поста-
влаетсѣ л. х. 1796. іаннуар. 9 = по том
посланъ въ тріест л. х. 1798. до л. х. 1811.
при церкви свѣт. Спирїдона служаше
ѿ л. 1813. настоятелство въ Фенецѣ
прїѣ и л. х. 1818. 2 марта престависѣ.

Бранко Вујовић, 1994

Истина да је овде јошт варварство и велико Непросвештеније, но како је и зашто је произишло - не може се боље ни тражити за ово време; дакле и потребно је људи да уче, и на пут изводе. Истина, не може одма(х) ништа бити: човек научи и Медведа играти, камо ли не би људе, но хоће се времена и терпенија.

Вићентије Ракић, 1811

*

Поводом двеста педесет година од рођења Вићентија Ракића Библиотека Матице српске приредила је изложбу о његовом стваралаштву. Отворена је у витринама испред Свечане сале Матице српске од 1. до 30. септембра 2000. године. Коришћена је грађа из збирки БМС.

КАТАЛОГ

ДЕЛА, ПРЕРАДЕ И ПРЕВОДИ

1. Правило молебное ко пресватѣй Богородицѣ и преподобнѣй Параскевы сербской / Списанное въ монастырѣ Фенекѣ Вікентіємъ Ракичемъ Иг҃уменомъ тогѡжь Монастыра, и егѡ иждивеніемъ на Тѹпъ изданное. - Въ Бѹдимѣ : Печатано при Кралев. Універсіт. Писмени Славено-Сербскіа Печатни, 1798. - 31 стр.
2. Жертва Авраамова и собесѣдованіе грѣшника съ Богоматерію / Преведенное съ Греческагѡ на Сербскій языкъ, Вікентіємъ Ракичемъ Проиг҃уменомъ Фенечкимъ, ѡбрѣтающимся нынѣ при Церкви с(ва)тагѡ Спурідѡна сѹщтѣй, въ Свободномъ Градѣ и Пристаници Тріестѣ. - [1. изд.]. - Въ Бѹдинѣ : Писмены Кралевск. Всеучилица Пештанскагѡ, 1799. - [6], 60 стр., [1] лист с таблом
3. Історіа монастыра Фенека / списаннаа Вікентіємъ Ракичемъ, проиг҃уменомъ тогѡ монастыра, ѡбрѣтающимся нынѣ в' Тріестѣ при церкви С(ва)тагѡ Спурідѡна, Посващеннаа егѡ преподобію о(т)цѹ обители Г. Самѹилѹ Лазаревичѹ, Іеромонахѹ и Дікею многозасл҃уженномѹ. Писано въ Свободномъ градѣ Тріестѣ 1798. М(е)|с|(е)ца Декемвріа 12-гѡ дне. - Въ Бѹдинѣ : Тѹпомъ Кралевскагѡ Всеучилица Пештанскагѡ, 1799. - 19 стр.
4. Фулактиріон тис ψυχис. Хранилище дѹши / Преведенное изъ греческагѡ на славанскій языкъ, Вікентіємъ Ракичемъ настоателемъ церкви с(ва)тагѡ О(т)ца Спурідѡна сѹщіа въ свободномъ Градѣ и пристаницѣ Тріестѣ. - Въ Венеціи : при [Пани] Θεодосію, 1800. - 32 стр.
5. Цвѣтъ добродѣтели / преведено съ греческагѡ на славено сербскій языкъ Вікентіємъ Ракичемъ Проиг҃уменомъ Фенечкимъ, уроженцемъ Земунскимъ При церкви святагѡ Спурідѡна, въ Свободномъ Градѣ и Пристаницѣ Тріестѣ сущимъ. - [2. изд.]. - Въ Будимѣ : Печатано писмены Славено-Сербскія Печатни Кралевскагѡ Всеучилица Пештанскагѡ, 1800. - 112 стр., [1] лист с таблом
6. Краткое наставленіе ѡ исповѣди, и молитвѣ / Списанное Іеромонахомъ Вікентіємъ Фенечкимъ, у с(ва)тагѡ Спурідѡна въ Тріестѣ 1801. - [Въ Тріестѣ] : На Тѹпъ изданое трошкомъ именоватими младими Господари. жители Тріестинскими, [1801]. - 80 стр.
7. Собесѣдованіе Грѣшника съ діаволомъ, при разл҃ученіи дѹши ѡ тѣла / Дѣлано Вікентіємъ Ракичемъ Фенечкимъ, у с(ва)тагѡ Спурідѡна въ Тріестѣ. - [Б. м. : б. и.], 1801. - [4] стр.
8. Послѣдованіе С(ва)тагѡ великом҃ченика чѹдотворца и мѹроточца Іоанна Владимира, Царя сербскагѡ / Преведено съ греческагѡ на Славенскій,

настоаніе|м|(ъ) ихъ преподобіа Луки и Парѣеніа іеромонаховъ и проигуменовъ, с(ва)тыа сербскіа и ц(а)рскіа Лавры Хилендара, во с(ва)той горѣ Аѳонской сущіа и ѿ погрѣшностей исправлена оу с(ва)таго Спурідона въ Трестѣ. - [Трїестѣ] : трошкомъ... Хази Θεодоръ Мекша, кѹпецъ и житель Трїестинскій, 1802. - 32 стр.

9. Правилѣ иже во С(ва)тыхъ О(т)ца нашего Спурідона, Архіеп(и)|с|к(о)па Тримиѹнтскаго Чѹдотворца / Собранное изъ Минеа и изъ иныхъ Греческихъ преводовъ, Вікентіемъ Ракичемъ Іеромонахомъ фенечкимъ, при Ц(е)ркве сего с(ва)таго Спурідона, сущіа въ свободномъ Градѣ и пристанищѣ Трїестѣ. - Въ Венеціи : При Пани Θεодосіевомъ, 1802. - 48 стр.
10. Житіе с(ва)таго великомученика Евстаѳіа Плакідіи и с(ва)таго Спурідона Чѹдотворца / Сочиненое на стіхи Вікентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Єфимеріемъ Ц(е)ркве С. Спурідона въ Трїестѣ сущіа. - Нынѣ первымъ Тисненіемъ печатанное. - [Новый Садъ] : иждивеніемъ же Г. Даміана Каулиціи Новосадскаго Книгопродавца, 1803. - 39 стр.
11. Історіа ѿ Сосаннѣ / Сочинена стихама, Вікентіемъ Ракичемъ фенечки|м|(ъ), єфимеріемъ Ц(е)ркве с(ва)таго Спурідона въ Трїестѣ сущіа. - [Б. м. : б. и.], 1803. - 8 стр.
12. Пѣснь черногорска ѿ побѣди надъ скадарскіймъ пашомъ Махмѹтомъ Бѹшатліомъ ком се є случила у два сраженіа / Сочиненнаа стіхами у с(ва)таго Спурідона въ Трїестѣ В. Р. Ф. - [Пива] : Усердствова на тѹпъ издати своимъ трошкомъ... Хази Арсеніи Іоанновъ Гаговичъ, 1803. - [16] стр.
13. Житіе Святаго и Праведнаго Іосифа прекраснаго / сочиненое стіхами Вікентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Єфимеріемъ церкве Іллурическїа, Храма Святаго Спурідона, въ свободномъ градѣ и пристанищѣ Трїестѣ сущіа. - У Венеціи : При Г. Пани Θεодосію, 1804. - 62 стр.
14. Історіа о разореній последнѣмъ святаго града Іерусалима и о взятїи Константинополя / Сочиненная стихама Вікентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Єфимеріемъ церкве святаго Спурідона въ Трїестѣ сущіа. - [Въ Трїестѣ] : Усердствова на тѹпъ издати своимъ трошкомъ Савва Поповичъ Леповінскій, 1804. - IV, 128 стр., [4] пресавијена листа с таблама
15. Молебень ко Прес(ва)тѣй Б(огоро)д(и)цѣ, и С(ва)тителю Спурідонѹ Чѹдотворцѹ / написанъ Вікентіемъ Ракичемъ Єфимеріемъ Ц(е)ркве с(ва)таго Спурідона в' Трїестѣ сущіа. - Въ Венеціи : При Г. Пани Θεодосіевѹ, 1804. - 35 стр.
16. Лѣствица имущая пятнадесять степеней сіестъ пятнадесять словъ о Молитвы, Посту и Милостини / списаная Вікентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Єфимеріемъ Церкве Славено-Сербскїа, Храма Ст. Спурідона, въ Трїестѣ Сущія. - У Венеціи : У Пани Θεодосіева, 1805. - 90 стр.
17. Слово о почитанїи церкве / сочиненное и говоренное Вікентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Єфимеріемъ Церкве святаго Спурідона, общества славеносербскаго въ свободномъ градѣ и пристанищѣ Трїестѣ. - [Трїесте] : Усердствова на тѹпъ Издати своимъ Трошкомъ, Г. Фома Милиновичъ...

житель и купецъ Тріестинскій, 1807. - 32 стр., [1] лист са портретом Вићентија Ракића

18. Пѣснь історическаа ѿ житіи сватаго и праведнаго Алезіа человѣка божіа / сочиненнаа Вікентіємъ Ракичъ Игѹменомъ Монастыра Фенека. - [Новый Садъ] : Иждивеніємъ же Г. Даміана Каѹлицыи Книгопродавца Новосадскаго напечатаса, 1808. - 32 стр.
19. Проповѣди По вса Н(е)|д|(е)ли и нѣкіа Праздники Г(о)|с|(по)дскіа, Взатыа ѿ искѹсныхъ Списателей, ѿснованныа на С(ва)щенномъ Писаніи, и с(ва)тыхъ б(о)гоносныхъ О(т)ць Нравоѹченіи / списанныа Вікентіємъ Ракичемъ Іеромонахомъ М(она)|с|тыра Фенека въ Сремѣ сѹцаго, Парохоомъ же Ц(е)ркве Славено-Сербскіа Храма с(ва)таго Спурідона Чѹдотворца въ Тріестѣ сѹціа Писанѡ въ лѣто Спасеніа 1808. ѿ Адама 7316. - Въ Венецьѣ(!) : Писмены Греко-Славанскіа Печатни Пана Θεодосіа, 1809. - Стр. а-н [тј. 1-8], 1-494

20. Бесѣдовникъ іллурическо-італянскій. - Въ Млеткахъ : У Греко-Славенской Печатни Пана Θεодосіа, 1810. - LXVII, [1], 336 стр.
21. Краткая бесѣда о злоупотребленіи дувана / списанная Вікентіємъ Ракичемъ Іеромонахомъ Фенечкимъ, Парохоомъ же Церкве Славено-Сербскіа, Храма Святаго Спурідона Чудотворца, въ Тріестѣ сѹщья. - У Венеци : При Пани Θεодосію, 1810. - 12 стр.
22. Житіе преподобнаго Стефана первовѣнчанаго краля сербскаго, Нареченнаго во иноцѣхъ Сімона / Сочиненное стіхами Вікентіємъ Ракичемъ, Проигѹменомъ Фенечкимъ, въ Шабцѣ лѣта 1791. - Нынѣ же дополнено въ

Монастырь Фенекъ, на захтеваніе Пречестнѣйшаго Г(о)|с|(по)дина Мелетіа Никшича Архімандрита Студеничкаго нынѣ Фенечкаго, Егоже иждивеніемъ на Тѣпъ изданное, лѣта 1814, м(е)с(е)ца Феврѹаріа. - Въ Бѹдинѣ градѣ : напечатано Писмены Кр. Всеѹчил. Угарскаго, 1814. - 22 стр.

23. Пѣснь историческаа ѿ житіи сватаго и праведнаго Алезіа человѣка божіа / сочиненнаа Викентіемъ Ракичъ Игѹменомъ Монастыра Фенека. - [Новый Садъ] : Иждивеніемъ же Г. Даміана Каѹлицій Книгопродавца Новосадскаго напечатаса, 1828. - 32 стр.
24. Жертва Авраамова и собесѣдованіе грѣшника съ Богоматерію / Преведено съ Греческаго на Сербскій языкъ Викентіемъ Ракичемъ Проигѹменомъ Фенечкимъ, ѿбрѣтающимся нынѣ при Церкви с(ва)таго Спурідона, сѹщей, въ Свободномъ Градѣ и Пристаници Тріестѣ. - [Новый Садъ] : Иждивеніемъ Г. Константина Каѹлицій, Книгопродавца Новосадскаго, 1833. - 76 стр.
25. Пѣснь историческаа ѿ житіи сватаго и праведнаго Алезіа человѣка божіа / сочиненнаа Викентіемъ Ракичъ Игѹменомъ Монастыра Фенека. - Напечатаса 6-ти пѹть. - [Новый Садъ] : Иждивеніемъ же Г. Константина Каѹлиціе Книгопродавца Новосадскаго, 1835. - 32 стр.
26. Житіе Святаго и праведнаго Іосифа прекраснаго / сочиненое г. Викентіемъ Ракићемъ. - На ново препечатано и издано Глигоріемъ Возаровићемъ, Кнѣговезцемъ и Кнѣгопродавцемъ. - У Бѹограду : У Княжеско-Сербской Кнѣгопечатни, 1836. - 37, [1] стр.
27. Θωματα της υπεραγίας Θεοτοκου сіестъ Чѹдеса пресватыа Богородицы / преведенныа съ греческаго Викентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ, Сфимеріемъ Ц(е)ркве Славено-Сербскіа храма с(ва)таго Спурідона чѹдотворца въ Тріестѣ сѹщыа. - Препечатана трошкомъ Георгіа П. Марковича, рожденогъ у Новомъ Пазарѹ, а здѣ называемогъ Попадичъ. - Въ Бѹлградѣ : Въ Княжеско-Сербской Кнѣгопечатни, 1837. - Стр. а-и [тј. 1-8], 1-164, [1]
28. Житіе иже во сватыхъ отца нашего Васіліа Великаго архієпископа кесаріи Каппадокіискіа / сочиненное стіхами Викентіемъ Ракичемъ Фенечкимъ... - Въ Бѹлградѣ : въ Княжеско-Сербской кнѣгопечатни, 1837. - Стр. а-с (тј. 1-16), [1]
29. Жертва Авраамова и собесѣдованіе грѣшника съ Богоматерію / Преведено съ Греческаго на Сербскій языкъ Викентіемъ Ракичемъ Проигѹменомъ Фенечкимъ, ѿбрѣтающимся нынѣ при Церкви с(ва)таго Спурідона, сѹщей, въ Свободномъ Градѣ и Пристаници Тріестѣ. - Осми пѹть Печатана. - [Новый Садъ] : Трошкомъ Г. Константина Каѹлицій, Книгопродавца Новосадскаго, 1838. - 56 стр.
30. Житіе сватаго и праведнаго Іосифа прекраснаго / сочиненое Г. Викентіемъ Ракићемъ. - На ново препечатано и издано Глигоріемъ Возаровићемъ, Кнѣговезцемъ и Кнѣгопродавцемъ. - У Бѹограду : У Правительственной Кнѣгопечатни, 1843. - 37 стр.

31. Пѣснь историческая о житіи святаго и праведнаго Алексія челоѣка божія / сочиненная Викентіемъ Ракиѣмъ. - Препечатана трошкомъ Григорія Возаровића, Кнѣгопродавца. - У Бѣограду : Печатано у Кнѣжества Србскогъ Кнѣгопечатнѣи, 1844. - 23 стр.
32. Исторія о последнѣмъ разоренію светога града Єрусалима и о узеѣу Константинополя / Сочинѣна у стихови Викентіемъ Ракиѣмъ Фенечкимъ. - Препечатана Єреміомъ Караѣиѣмъ. - У Београду : Правителственомъ кнѣгопечатнѣомъ, 1854. - 100, [12] стр.
33. Жертва Авраамова. - Препечатана Глигоріемъ Возаревиѣмъ У Београду при правителственой Типографіи 1835. године, а по други путь Єреміомъ О. Караѣиѣмъ. - У Панчеву : у Печатнѣи кодъ А. Сибенхара, 1856. - 40 стр.

І С Т О Р І А

МОНАСТЫРЪ ФЕНЧКА

св. Спиридана

ВІКЕНТИЕМЪ РАКИЧЕМЪ,

ПРОИЗВЕДЕНОМЪ ТОЮ МОНАСТЫРЮ,

находящемся близъ Триеста при церкви

Св. Спиридана

Печатанная при посредствѣ св. оцъ оныхъ
Г. Самуила Дадаревича, Промонаха и друга
(и др.) многоглаголюющаго Ивана въ
Свободномъ градѣ Триестѣ 1795 года
декабря 11-го дня

ВЪ БЪЛАННѢ.

Голома Крайскаго Врзуларца Целтанскаго

34. Жертва Авраамова и собесѣдованіе грешника съ Богоматерію / преведеное съ греческаго на србскіи языкъ Викентіемъ Ракичемъ Проигуменомъ Фенечкимъ, обрѣтающимся нынѣ при Церкви святаго Спиридана сушей, въ Свободномъ Градѣ и Пристаници Триестѣ. - Въ Новомъ Саду : Брзотискомъ Игњята Фукса, 1863. - 68 стр.
35. Жртва Аврамова / превео с грчког Вићентије Ракић по данашњем српском народном језику. - 2. поправљено изд. - Нови Сад : Српска књижара браће М. Поповића, 1884. - 51 стр.
36. Жртва Аврамова / превео с грчког Вићентије Ракић. - 3. поправљено изд. - Нови Сад : Српска књижара браће М. Поповића, [1895]. - 51 стр.

37. Краткое наставление свјашчеником и пјат словес сочиненое Викентиєм Ракичем проигуманом манастира Фенека / приопштио Д. Руварац. - У Ср. Карловцима : Српска Манастирска Штампарија, 1904. - 40 стр.
П. о.: Богословски Гласник; 1904.
38. Жртва Аврамова / превео с грчког Вићентије Ракић по данашњем српском народномм језику. - [Б. м.] : Н. Ранитовић, 1910. - 48 стр.

ЛИТЕРАТУРА

39. Писмо Вићентија Ракића Митрополиту Стратимировићу / Ђорђе Рајковић. У: Јавор / уредник Илија Огњановић. - Нови Сад : Књижара Луке Јоцића и друга, 1874-1893. - Бр. 9 (1877), Стр. 763-770.
40. Вићентије Ракић : Животописна црта / Од Ђ. Рајковића. У: Глас истине / Уредник Сава Петровић. - У Новоме Саду : Власништво, издање и штампа А. Пајевића. - Бр. 7 (1884), Стр. 50-51.
41. Вићентије Ракић : Животописна црта (наставак место свшетка) / Од Ђ. Рајковића. У: Глас истине / Уредник Сава Петровић. - У Новоме Саду : Власништво, издање и штампа А. Пајевића. - Бр. 8 (1884), Стр. 57-58.
42. Вићентије Ракић : Животописна црта (Свршетак) / Од Ђ. Рајковића. У: Глас истине / Уредник Сава Петровић. - У Новоме Саду : Власништво, издање и штампа А. Пајевића. - Бр. 9 (1884), Стр. 68-69.
43. Историја нове српске књижевности / Јован Скерлић. - Потпуно и илустровано изд. - Београд : С. Б. Цвијановић, 1914. - VIII, 526 str.
44. Вићентије Ракић. [1], Живот и рад / Драгољуб Павловић. У: Гласник Историског друштва у Новом Саду / уредник Душан Поповић. - Нови Сад : Историско друштво, 1928-1940. - 8, 1 (20) (1935), стр. 10-20.
45. Вићентије Ракић. 2. Дела / Драг.[Драгољуб] Павловић. У: Гласник Историског друштва у Новом Саду / уредник Душан Поповић. - Нови Сад : Историско друштво, 1928-1940. - 8, 3 (22) (1935), стр. 360-370.
46. Вићентије Ракић. [3], Дела у прози / Драгољуб Павловић. У: Гласник Историског друштва у Новом Саду / уредник Душан Поповић. - Нови Сад : Историско друштво, 1928-1940. - 9, 2 (24) (1936), стр. 139-154.
47. Изабрани списи. 1, Биографије књижевника / Ђорђе Рајковић. - Нови Сад : Матица српска, 1950. - 280 стр.
48. Бојеви Махмута Бушатлије у песмама гуслара, Викентија Ракића и Његоша / Владимир Отовић. У: Летопис Матице српске. - 145, 403, 4 (април 1969), стр. 382-393.

49. Нови подаци о Вићентију Ракићу и његовом боравку у Србији у време Првог устанка / Славко Гавриловић. У: Зборник за друштвене науке. - 53 (1969), стр. 151-155.
50. Манастир Фенек / Бранко Вујовић. У: Зборник за ликовне уметности. - 9, 9 (1973), стр. 201-227, [6] стр. с таблама.
51. Прве штампане монографије српских манастира : (1798-1859) / Дејан Медаковић. У: Зборник за ликовне уметности. - 10, 10 (1974), стр. 209-259.
52. Језик "Жертве Аврамове" Вићентија Ракића / Душица Грбић. - Нови Сад : [б. и.], 1986. - Стр. 11-47
П. о.: Прилог проучавању језика; књ. 22.
53. Слово о Викентију Ракићу / Бранко Вујовић. У: Историја манастира Фенека / списанна Викентијем Ракићем. - Београд : Драганић : Одбор за заштиту и ревитализацију манастира Фенек, 1994. - Стр. I-XVII.

ФАКСИМИЛИ

54. Вићентије Ракић
55. Манастир Фенек
56. Пресвета Богородица, илустрација из књиге *Чудеса пресвјатија Богородици*
57. Трст, XVII век
58. Београд, XIX век
59. Темишвар, XIX век

ВИЋЕНТИЈЕ РАКИЋ
1750 - 1818

Издавач
Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

Уредник
Миро Вуксановић

Аутори Каталога
Јасна Карталовић и Јљудмила Иваз

Припрема
Тихомир Светличић

Умножавање
Миранда Бадњар

Повез
Милорад Родић

Тираж
60 примерака